

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 9. novembrī*

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 107. panta 1. punkts – Apraides sabiedriskie pakalpojumi – Pasākumi, ko Dānijas iestādes veikušas Dānijas raidorganizācijas *TV2/Danmark labā* – Jēdziens “atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko piešķir no valsts līdzekļiem

Lietā C-656/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2015. gada 7. decembrī,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *B. Stromsky* un *T. Maxian Rusche*, kā arī *L. Grønfeldt*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

EBTA Uzraudzības iestāde, ko pārstāv *C. Zatschler* un *M. Schneider*, kā arī *Í. Isberg* un *C. Perrin*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā,

pārējie lietas dalībnieki:

TV2/Danmark A/S, Odense (Dānija), ko pārstāv *O. Koktvedgaard*, advokat,

prasītāja pirmajā instancē,

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *R. Holdgaard*, advokat,

Viasat Broadcasting UK Ltd, Vestdreitona [*West Drayton*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *M. Honoré* un *S. Kalsmose-Hjelmborg*, advokater,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši *K. G. Fernlunds* [*C. G. Fernlund*], *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*], *S. Rodins* [*S. Rodin*] un *E. Regans* [*E. Regan*],

ģenerālvokāts *M. Vatelē* [*M. Wathelet*],

* Tiesvedības valoda – dāņu.

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

nemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 30. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu *TV2/Danmark/Komisija* (T-674/11, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2015:684), ar kuru tā, pirmkārt, atcēla Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2011, L 340, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, un, otrkārt, *TV2/Danmark A/S* prasību, kurā lūgts daļēji atcelt šo lēmumu, pārējā daļā noraidīja.

Tiesvedības rašanās fakti

- 2 *TV2/Danmark* ir Dānijas raidsabiedrība, kas tika izveidota 1986. gadā. Sākumā tā tika izveidota kā valsts neatkarīgs uzņēmums, bet no 2003. gada 1. janvāra grāmatvedības un nodokļu jautājumos tā tika pārveidota par akciju sabiedrību. *TV2/Danmark* ir otrā sabiedriskās televīzijas raidstacija Dānijā, savukārt pirmā ir *Danmarks Radio*.
- 3 *TV2/Danmark* uzdevums ir veidot un raidīt valsts mēroga un reģionālos televīzijas raidījumus. Šai apraidei var izmantot radioiekārtas, satelītu vai kabeļu sistēmas. *TV2/Danmark* sabiedrisko pakalpojumu saistības nosaka kultūras ministrs.
- 4 Papildus sabiedriskajām raidorganizācijām Dānijas televīzijas tirgū ir arī komerciālas raidorganizācijas. It īpaši runa ir, pirmkārt, par *Viasat Broadcasting UK Ltd* (turpmāk tekstā – “*Viasat*”) un, otrkārt, par sabiedrību kopumu, kas sastāv no *SBS TV A/S* un *SBS Danish Television Ltd* (turpmāk tekstā – “*SBS*”).
- 5 *TV2/Danmark* sākotnēji tika izveidota, izmantojot valsts aizdevumu ar procentiem, un tās darbībai, tāpat kā *Danmarks Radio* gadījumā, bija jābūt finansētai, izmantojot peļņu no licenču maksas, ko maksā visi Dānijas televīzijas skatītāji. Likumdevējs tomēr nolēma, ka *TV2/Danmark* atšķirībā no *Danmarks Radio* būšot iespēja izmantot arī peļņu no darbības reklāmas jomā.
- 6 Pamatojoties uz sabiedrības *SBS Broadcasting SA/Tv Danmark* 2000. gada 5. aprīlī iesniegto sūdzību, Komisijas 2004. gada 19. maija Lēmumā 2006/217/EK par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2006, L 85, 1. lpp., labojums – OV 2006, L 368, 112. lpp.; turpmāk tekstā – “*TV2 I lēmums*”) tika veikta *TV2/Danmark* finansēšanas sistēmas pārbaude. Šis lēmums attiecās uz laika posmu no 1995. līdz 2002. gadam un uz turpmāk uzskaitītajiem pasākumiem: ieņēmumi no licenču maksas, pārskaitījumi no fondiem, kuriem ir uzticēta *TV2/Danmark* finansēšana (*Fonds TV2* un *Radiofonden*), *ad hoc* piešķirto summu pārskaitījumi, atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa, atbrīvojums no *TV2/Danmark* dibināšanas kapitāla aizņēmuma procentu likmēm un daļu iemaksām, valsts garantija aizņēmumam uzņēmuma darbības nodrošināšanai, kā arī izdevīgi nosacījumi licenču maksas maksāšanai, ko *TV2/Danmark* maksā par valsts raidītāja frekvences izmantošanu (turpmāk tekstā visi kopā – “attiecīgie pasākumi”). Visbeidzot Komisijas veikta

izmeklēšana attiecās arī uz *TV2/Danmark* piešķirtajām tiesībām pārraidīt vietējo frekvenču tīklā un visu kopīgo antenu iekārtu īpašnieku pienākumu raidīt *TV2* sabiedrisko pakalpojumu televīzijas programmas, izmantojot savas iekārtas.

- 7 Pārbaudījusi attiecīgos pasākumus, Komisija uzskatīja, ka tie ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo *TV2/Danmark* finansēšanas sistēma, kas bija paredzēta, lai kompensētu šī uzņēmuma ar sabiedrisko pakalpojumu saistību nodrošināšanu saistītās izmaksas, nebija atbilstoša otrajam un ceturtajam no četriem nosacījumiem, ko Tiesa ir paredzējusi 2003. gada 24. jūlija spriedumā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, turpmāk tekstā, runājot par šiem nosacījumiem, – “*Altmark* nosacījumi”).
- 8 Turklāt Komisija nolēma, ka minētais atbalsts, ko laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam Dānijas Karaliste piešķirusi *TV2/Danmark*, ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, izņemot summu 628,2 miljonu Dānijas kronu (DKK) apmērā (apmēram EUR 85 miljoni), kuru tā atzina par “pārmērīgu kompensāciju”. Tādējādi tā uzdeva Dānijas Karalistei atgūt no *TV2/Danmark* šo summu kopā ar procentiem.
- 9 Par *TV2 I* lēmumu ir celtas četras prasības atcelt tiesību aktu, ko cēla, pirmkārt, *TV2/Danmark* (lieta T-309/04) un Dānijas Karaliste (lieta T-317/04) un, otrkārt, *TV2/Danmark* konkurentes – *Viasat* (lieta T-329/04) un *SBS* (lieta T-336/04).
- 10 Ar 2008. gada 22. oktobra spriedumu *TV2/Danmark* u.c./Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457) Vispārējā tiesa minēto lēmumu atcēla. Savā spriedumā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisija pamatoti ir atzinusi, ka *TV2/Danmark* uzticētais sabiedriskā pakalpojuma uzdevums atbilst apraides pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīcijai. Tomēr tā konstatēja arī vairāku pārkāpumu esamību *TV2 I* lēmumā.
- 11 Tādējādi, pirmkārt, pārbaudot, vai *TV2 I* lēmumā paredzētajos pasākumos ir izmantoti valsts līdzekļi, Vispārējā tiesa konstatēja, ka, lai 1995. un 1996. gada ieņēmumus no reklāmas kvalificētu kā valsts līdzekļus, Komisija nebija pamatojusi savu vērtējumu attiecībā uz to *de facto* ņemšanu vērā. Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas veiktā pārbaude par to, vai ir izpildīts otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums, nebija pamatota ar nopietnu analīzi par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, uz kuriem balstoties tika noteikts, kāda summa no licenču maksas tiks nodota *TV2/Danmark*. Līdz ar to *TV2 I* lēmumā attiecībā uz šo jautājumu nav norādīts pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas vērtējumā, kas attiecas uz atbalsta saderīgumu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē, it īpaši attiecībā uz pārmērīgas kompensācijas esamību, arī nebija norādīts pamatojums. Vispārējās tiesas ieskatā, šī pamatojuma neesamība bija izskaidrojama ar to, ka izmeklēšanas laika posmā netika veikta nopietna pārbaude par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, uz kuriem balstoties tika noteikts, kāda summa no licenču maksas pienākas *TV2/Danmark*.
- 12 Pēc *TV2 I* lēmuma atcelšanas Komisija no jauna izvērtēja attiecīgos pasākumus. Šajā gadījumā tā konsultējās ar Dānijas Karalisti un *TV2/Danmark* un turklāt saņēma apsvērumus no trešajām personām.
- 13 Šīs pārbaudes beigās Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 14 Šis lēmums attiecas uz pasākumiem, kas attiecībā uz *TV2/Danmark* tika veikti laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam. Tomēr Komisija savā pārbaudē ir ņēmusi vērā arī 2004. gadā īstenotos rekapitalizācijas pasākumus, kas tika veikti pēc *TV2 I* lēmuma pieņemšanas.
- 15 Apstrīdētajā lēmumā Komisija saglabāja savu nostāju jautājumā par attiecīgo pasākumu kvalificēšanu par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Sākotnēji tā uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas ir valsts līdzekļi, un vēlāk, pārbaudot to, vai ir pastāvējusi selektīva priekšrocība,

tā secināja, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam. Savukārt, lai gan *TV2 I* lēmumā Komisija bija nolēmusi, ka DKK 628,2 miljonu (aptuveni EUR 85 miljoni) summa ir pārmērīga kompensācija, kas nav saderīga ar LESD 106. panta 2. punktu, apstrīdētajā lēmumā tā uzskatīja, ka šī summa ir *TV2/Danmark* pašas līdzekļiem piederošs uzkrājums. Šī lēmuma rezolutīvajā daļā tā noteica:

“1. pants

Pasākumi, ko Dānija īstenoja par labu *TV2/Danmark* laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas līdzekļu un citu pasākumu veidā, kuri aplūkoti šajā lēmumā, ir saderīgi ar iekšējo tirgu [LESD] 106. panta 2. punkta izpratnē.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 30. decembrī, *TV2/Danmark* cēla prasību daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 17 Galvenokārt *TV2/Danmark* lūdza Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka attiecīgie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 18 Pakārtoti *TV2/Danmark* lūdza Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka:
 - visi attiecīgie pasākumi ir jauns atbalsts;
 - ieņēmumi no licenču maksas, kas laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam tika pārskaitīti *TV2/Danmark* un vēlāk izdalīti reģionālajām *TV2/Danmark* raidstacijām, ir valsts atbalsts, kas piešķirts *TV2/Danmark*;
 - ieņēmumi no reklāmas, kas 1995. un 1996. gadā, kā arī *Fonds TV2* slēgšanas laikā 1997. gadā no minētā fonda tika pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, kas piešķirts *TV2/Danmark*.
- 19 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību bija pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, un prasību pārējā daļā noraidīja.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 12. februārī, EBTA Uzraudzības iestāde, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta trešo daļu, lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2016. gada 11. marta lēmumu Tiesas priekšsēdētājs šo lūgumu apmierināja.
- 21 Komisija apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums, jo Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts;
 - pēc būtības noraidīt *TV2/Danmark* pirmajā instancē pakārtoti izvirzīto prasījumu trešo daļu un
 - piespriest *TV2/Danmark* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 22 *TV2/Danmark* lūdz Tiesu:
- apelācijas sūdzību noraidīt un
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 23 EBTA Uzraudzības iestāde lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums, jo šajā lēmumā ir secināts, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas ir valsts atbalsts, un
 - pēc būtības noraidīt *TV2/Danmark* pirmajā instancē pakārtoti izvirzīto prasījumu trešo daļu.
- 24 *Viasat* lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums, kurā ir konstatēts, ka ieņēmumi no reklāmas, ko *Fonds TV2* 1995. un 1996. gadā pārskaitīja *TV2/Danmark*, ir atbalsta pasākums;
 - pēc būtības noraidīt *TV2/Danmark* tiesvedībā Vispārējā tiesā pakārtoti izvirzīto prasījumu trešo daļu un
 - piespriest *TV2/Danmark* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Dānijas Karaliste lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

- 26 Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza vienu pamatu, ar kuru tā būtībā apgalvo, ka, uzskatot, ka tā nepamatoti kā “valsts atbalstu” kvalificēja 1995. un 1996. gada ieņēmumus no reklāmas, ko *TV2 Reklame A/S* ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīja *TV2/Danmark*, Vispārējā tiesa nepareizi interpretēja jēdzienu “valsts līdzekļi” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 27 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka, tā kā *TV2 Reklame* bija valsts uzņēmums, kura vienīgais akcionārs bija Dānijas valsts, šis uzņēmums pilnībā bija pēdējās minētās kontrolē un rīcībā, līdz ar to tā līdzekļi esot bijuši jāuzskata par valsts līdzekļiem šīs tiesību normas izpratnē.
- 28 Komisija norāda, ka, lai veiktu šādu kvalifikāciju, attiecīgo līdzekļu izcelsmei nav nozīmes un šo līdzekļu sākotnēji privātais raksturs nevar atņemt tiem piemētošo valsts līdzekļu raksturu.
- 29 Pārsūdzētā sprieduma 208., 211. un 212. punktā nospriežot, ka līdzekļi, kas ir saņemti no trešajām personām, piemēram, valsts uzņēmumiem, ir jāuzskata par valsts līdzekļiem tikai tad, ja to īpašnieki tos brīvprātīgi ir nodevuši valsts rīcībā vai arī ja to īpašnieki tos ir atstājuši un tos pārvalda valsts, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 30 Komisija arī uzskata par nevajadzīgu noskaidrot, vai valsts īsteno kontroli pār attiecīgajiem līdzekļiem, jo valsts veiktā kontrole pār valsts uzņēmumu nozīmē, ka tā īsteno kontroli pār tās līdzekļiem.

- 31 Tādējādi Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 212., 214. un 215. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārāk šauri interpretējot jēdzienu “kontrolē”, izskatīdama jautājumu, vai Dānijas valsts īstenoja kontroli pār līdzekļiem, ko *TV2 Reklame* ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīja *TV2/Danmark*.
- 32 Šajā kontekstā Komisija apgalvo, ka noteicošais elements ir nevis tas, vai Dānijas iestāžu, šajā gadījumā kultūras ministra, rīcībā faktiski bija šie līdzekļi un tās lēma par to izlietojumu, bet tas, vai tām bija šāda iespēja. Tādējādi tam, ka attiecībā uz 1995. un 1996. gadu kultūras ministrs nolēma visus *TV2 Reklame* ieņēmumus nodot *Fonds TV2*, nav nozīmes, lai noskaidrotu, vai minētos līdzekļus kontrolēja valsts, jo viņam bija iespēja nolemt, ka tie tiks izmantoti citam mērķim, nevis šādai nodošanai.
- 33 Turklāt Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 209. un 213. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini interpretēja 2001. gada 13. marta spriedumu *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160) un starp minēto spriedumu un šo lietu vilka neatbilstošas paralēles.
- 34 EBTA Uzraudzības iestāde un *Viasat* tāpat kā Komisija uzskata, ka, nospriežot, ka attiecīgie ieņēmumi no reklāmas nav ne “valsts līdzekļi” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ne līdz ar to arī valsts atbalsts šīs tiesību normas izpratnē, Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā.
- 35 *TV2/Danmark* un Dānijas Karaliste apstrīd Komisijas argumentāciju.
- 36 Tās norāda, ka Dānijas valsts kontrole pār ieņēmumiem no reklāmas, kas 1995. un 1996. gadā ar *Fonds TV2* starpniecību tika pārskaitīti *TV2/Danmark*, bija teorētiska, jo iespēja izmantot šos līdzekļus bija pakļauta nosacījumam, ka vispirms ir jābūt apmierinātām *TV2/Danmark* vajadzībām pēc finansējuma, un faktiski visi minētie ieņēmumi tika nodoti *TV2/Danmark*.
- 37 *TV2/Danmark* un Dānijas Karaliste uzskata, ka Komisijas argumentācija ir pamatota ar kļūdainu Dānijas tiesību interpretāciju.
- 38 Turklāt *TV2/Danmark* un Dānijas Karaliste uzskata, ka, pietuvinot apstākļus, kas ir aplūkoti šajā lietā, un situāciju, saistībā ar kuru ir taisīts 2001. gada 13. marta spriedums *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 39 Visbeidzot Dānijas Karaliste uzskata, ka Vispārējās tiesas veiktais nošķirums starp ieņēmumiem no reklāmas, ko *TV2 Reklame* ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīja *TV2/Danmark*, un līdzekļiem, kuri gūti no televīzijas licenču maksas un kurus *Fonds TV2* pārskaitīja *TV2/Danmark*, ir pamatots ar to, ka pirmo minēto avots ir maksājumi, ko *TV2 Reklame* labā veikuši privāti reklāmdevēji, bet otrie minētie ir gūti no nodokļa, kuru iekasē valsts, lai nodrošinātu Dānijas sabiedriskās apraides pakalpojumu finansēšanu.

Tiesas vērtējums

- 40 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai pasākumu varētu kvalificēt kā “atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ir jābūt izpildītiem visiem šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem (skat. spriedumu, 2008. gada 17. jūlijs, *Essent Netwerk Noord* u.c., C-206/06, EU:C:2008:413, 63. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 41 Minētajā tiesību normā ir izvirzīti četri nosacījumi. Pirmkārt, pasākumam ir jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai ir jābūt izmantotiem valsts līdzekļiem. Otrkārt, šim iejaukšanās pasākumam ir jābūt tādām, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, tam ir jārada priekšrocība tā adresātam. Ceturtkārt, tam ir jārada vai jādraud radīt konkurences izkropļojumus (skat. spriedumus,

2003. gada 24. jūlijs, *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, 75. punkts; 2008. gada 17. jūlijs, *Essent Netwerk Noord* u.c., C-206/06, EU:C:2008:413, 64. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 15. punkts).

42 Šajā gadījumā strīds ir tikai par pirmo no šiem nosacījumiem.

43 Runājot par šo nosacījumu, kas attiecas uz to, ka priekšrocība tiek piešķirta tieši vai netieši, izmantojot valsts līdzekļus, ir jāatgādina, ka pasākumi, kuri nav saistīti ar valsts līdzekļu nodošanu, var ietilpt jēdzienā “atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē (skat. it īpaši spriedumus, 2002. gada 16. maijs, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, 36. punkts; 2013. gada 30. maijs, *Doux Élevage* un *Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, 34. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 19. punkts).

44 Tādējādi jēdziens iejaukšanās, “izmantojot valsts līdzekļus”, šīs tiesību normas izpratnē papildus priekšrocībām, ko kāda valsts ir piešķirusi tieši, paredz ietvert tās, kuras ir piešķirtas ar tādas valsts vai privātas struktūras starpniecību, kuru šī valsts ir izraudzījusies vai izveidojusi atbalsta pārvaldīšanai (skat. spriedumus, 2001. gada 13. marts, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, 58. punkts; 2013. gada 30. maijs, *Doux Élevage* un *Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, 26. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 20. punkts).

45 Savienības tiesības nedrīkstētu pieļaut, ka, vienkārši izveidojot autonomas struktūras atbalsta sadalei, ir iespējams apiet valsts atbalstu reglamentējošās tiesību normas (skat. spriedumu, 2002. gada 16. maijs, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, 23. punkts).

46 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 107. panta 1. punkts aptver visus finanšu līdzekļus, ko valsts iestādes var faktiski izmantot, lai atbalstītu uzņēmumus, un nav nozīmes tam, vai šie līdzekļi pastāvīgi ir valsts īpašumā. Tādējādi, pat ja attiecīgajam pasākumam atbilstošās summas nav pastāvīgā Valsts kases rīcībā, pietiek ar to, ka šīs summas nepārtraukti ir valsts kontrolē un tādējādi kompetento valsts iestāžu rīcībā, lai tās tiktu kvalificētas kā “valsts līdzekļi” (skat. spriedumus, 2002. gada 16. maijs, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, 37. punkts; 2008. gada 17. jūlijs, *Essent Netwerk Noord* u.c., C-206/06, EU:C:2008:413, 70. punkts; 2013. gada 30. maijs, *Doux Élevage* un *Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, 35. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 21. punkts).

47 No tā izriet, ka, tā kā valsts uzņēmumu līdzekļi ir valsts kontrolē un tādējādi ir tās rīcībā, šie līdzekļi ietilpst jēdzienā “valsts līdzekļi” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Valsts, izmantojot savu dominējošo ietekmi pār šādiem uzņēmumiem, ļoti labi var noteikt šo uzņēmumu līdzekļu izlietojumu, lai vajadzības gadījumā finansētu īpašas priekšrocības par labu citiem uzņēmumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 16. maijs, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, 38. punkts).

48 Tam, ka attiecīgos līdzekļus pārvalda struktūras, kas nav valsts iestāde, vai ka tie ir privāti līdzekļi, šajā ziņā nav nozīmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1974. gada 2. jūlijs, Itālija/Komisija, 173/73, EU:C:1974:71, 35. punkts, kā arī 2003. gada 8. maijs, Itālija un *SIM 2 Multimedia*/Komisija, C-328/99 un C-399/00, EU:C:2003:252, 33. punkts).

49 Kā to pārsūdzētā sprieduma 176. punktā norāda Vispārējā tiesa, 1995. un 1996. gadā *TV2/Danmark* reklāmas laikus pārdeva nevis pati *TV2/Danmark*, bet trešā sabiedrība – *TV2 Reklame*, un ieņēmumi no šīs tirdzniecības ar *Fonds TV2* starpniecību tika pārskaitīti *TV2/Danmark*.

50 Šajā ziņā netiek apstrīdēts, ka *TV2 Reklame* un *Fonds TV2* tāpat kā *TV2/Danmark* bija valsts uzņēmumi, kas piederēja Dānijas valstij, un ka tiem bija uzticēts pārvaldīt no minēto reklāmas laiku pārdošanas gūto ieņēmumu nodošanu *TV2/Danmark*.

- 51 Tādējādi visu šo ieņēmumu apriti līdz pat to nodošanai *TV2/Danmark* reglamentēja Dānijas tiesību akti, saskaņā ar kuriem to valsts uzņēmumu uzdevums, kurus īpaši ir pilnvarojusi valsts, bija pārvaldīt minētos ieņēmumus.
- 52 Tāpēc attiecīgie ieņēmumi bija valsts kontrolē un rīcībā un tā varēja lemt par to izlietojumu.
- 53 Tādējādi saskaņā ar Tiesas judikatūru, kas ir atgādināta šī sprieduma 43.–48. punktā, attiecīgie ieņēmumi veido “valsts līdzekļus” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 54 No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 220. punktā nospriežot, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi, kas gūti no *TV2/Danmark* reklāmas laiku pārdošanas, kuru īstenoja *TV2 Reklame*, un kas ar *Fonds TV2* starpniecību nodoti *TV2/Danmark*, nav valsts līdzekļi un ka līdz ar to Komisija tos nepamatoti kvalificēja kā “valsts atbalstu”, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 55 Kā tas jau ir atgādināts šī sprieduma 48. punktā un pretēji tam, kas izriet no pārsūdzētā sprieduma 211. punkta, tam, ka šie ieņēmumi, kuru avots bija reklāmas devēji, bija privātas izcelsmes, šajā ziņā nav nekādu seku un nav nekādas nozīmes saistībā ar to, vai tos kontrolēja Dānijas iestādes.
- 56 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 208. un 212. punktā Vispārējā tiesa nepamatoti uzskatīja, ka valsts uzņēmumu pārvaldītie līdzekļi, ja to avots ir trešās personas, var būt valsts līdzekļi tikai tad, ja to īpašnieki tos brīvprātīgi ir nodevuši valsts rīcībā vai ja tie tos ir atstājuši, un ja valsts ir uzņēmusies to pārvaldību.
- 57 Pretēji tam, ko apgalvoja Vispārējā tiesa, šādam apsvērumam nav nekāda pamatojuma Tiesas judikatūrā.
- 58 Tāpat tas ir, runājot par pārsūdzētā sprieduma 214., 215. un 217. punktā ietvertajiem apsvērumiem, saskaņā ar kuriem tikai daļa no šiem ieņēmumiem, kas ar kultūras ministra lēmumu netika pārskaitīti *TV2/Danmark*, varēja veidot valsts līdzekļus, un tas, ka nebija pienākuma katru gadu minētos ieņēmumus no *Fonds TV2* pārskaitīt *TV2/Danmark*, nevarēja likt izdarīt atšķirīgu vērtējumu.
- 59 Kā tas ir konstatēts šī sprieduma 49.–52. punktā, valsts kontroles pār attiecīgajiem ieņēmumiem no reklāmas esamība izrietēja no tā, ka tos pārvaldīja Dānijas valstij piederoši valsts uzņēmumi. Turklāt ir skaidrs, ka saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem kultūras ministram bija iespēja nolemt, ka šie ieņēmumi tiks izmantoti citiem mērķiem, nevis tiks pārskaitīti *Fonds TV2*.
- 60 Visbeidzot šajā lietā aplūkotā situācija nav salīdzināma ar to, kāda tika aplūkota lietā, kurā ir taisīts 2001. gada 13. marta spriedums *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), kurā Tiesa atzina, ka privātiem elektroenerģijas apgādes uzņēmumiem uzliktais pienākums par noteiktām minimālajām cenām iepirkt elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem, neietver nekādu tiešu vai netiešu valsts līdzekļu nodošanu šāda veida elektroenerģijas ražotājiem uzņēmumiem (skat. spriedumus, 2001. gada 13. marts, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, 59. punkts; 2008. gada 17. jūlijs, *Essent Netwerk Noord* u.c., C-206/06, EU:C:2008:413, 74. punkts, kā arī 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 34. punkts).
- 61 Pēdējā minētā lieta attiecās uz privātiem uzņēmumiem, kurus attiecīgā dalībvalsts nebija pilnvarojusi pārvaldīt valsts līdzekļus, bet kuriem bija pienākums veikt pirkumu, izmantojot pašiem savus finanšu līdzekļus (skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Essent Netwerk Noord* u.c., C-206/06, EU:C:2008:413, 74. punkts; 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 35. punkts, kā arī rīkojumu, 2014. gada 22. oktobris, *Elcogás*, C-275/13, nav publicēts, EU:C:2014:2314, 32. punkts).

- 62 Turklāt minētajā lietā attiecīgos līdzekļus nevarēja uzskatīt par valsts līdzekļiem, jo nevienā brīdī tie nebija valsts kontrolē (skat. spriedumu, 2013. gada 19. decembris, *Association Vent De Colère!* u.c., C-262/12, EU:C:2013:851, 36. punkts, kā arī rīkojumu, 2014. gada 22. oktobris, *Elcogás*, C-275/13, nav publicēts, EU:C:2014:2314, 32. punkts).
- 63 Kā tas jau tika norādīts, šī lieta attiecas uz valsts uzņēmumiem, šajā gadījumā uz *TV2 Reklame* un *Fonds TV2*, ko izveidojusi Dānijas valsts, kas tai pieder un ko tā ir pilnvarojusi, lai pārvaldītu ieņēmumus, kuri gūti no cita valsts uzņēmuma, proti, *TV2/Danmark*, reklāmas laiku pārdošanas, līdz ar to šie ieņēmumi ir Dānijas valsts kontrolē un rīcībā.
- 64 Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 213. punktā atzīstot, ka šajā lietā aplūkotā situācija ir analoga tai, par kādu bija runa lietā, kurā ir taisīts 2001. gada 13. marta spriedums *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 65 Šajos apstākļos ir jāpieņem vienīgais pamats, ko Komisija ir izvirzījusi apelācijas sūdzības pamatojumam, un pārsūdzētais spriedums jāatceļ, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums, jo Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību tika pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 66 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.
- 67 Šajā gadījumā Tiesa uzskata, ka ir jāpieņem galīgais lēmums par *TV2/Danmark* iesniegto prasību, kurā ir lūgts atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 68 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šī sprieduma 43.–64. punktā norādīto iemeslu dēļ *TV2/Danmark* ceturtais pamats, kas izvirzīts, lai pamatotu pakārtoti izvirzīto prasījumu trešo daļu, ir jānoraida.
- 69 Tādējādi *TV2/Danmark* prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 70 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 71 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 72 Tā kā Komisija un *Viasat* ir prasījušas piespriezt *TV2/Danmark* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai pēdējai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai un *Viasat* gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.
- 73 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

- 74 Dānijas Karaliste, kas bija persona, kura iestājusies lietā pirmajā instancē, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 75 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 2. punktam, kas arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, EBTA Uzraudzības iestāde, ja tā ir iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 76 Tādējādi kā persona, kas iestājusies lietā šajā apelācijas tiesvedībā, EBTA Uzraudzības iestāde sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu *TV2/Danmark /Komisija* (T-674/11, EU:T:2015:684) atcelt, ciktāl ar to ir atcelts Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmums 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark*, jo Eiropas Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts;
- 2) *TV2/Danmark A/S* celto prasību atcelt Lēmumu 2011/839 noraidīt;
- 3) *TV2/Danmark A/S* sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina visus tos tiesāšanās izdevumus, kas radušies Eiropas Komisijai un *Viasat Broadcasting UK Ltd* gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;
- 4) Dānijas Karaliste un EBTA Uzraudzības iestāde sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]